

**LESZEK WOJSŁAWSKI.
PIŁKARZ I HUTNIK**

Dariusz Kisiel

Leszek Wojśławski (1939-2022), piłkarz Zrywu i KSZO Ostrowiec w l. 50. XX w.; następnie Główny Mechanik Huty im. M. Nowotki w Ostrowcu Świętokrzyskim

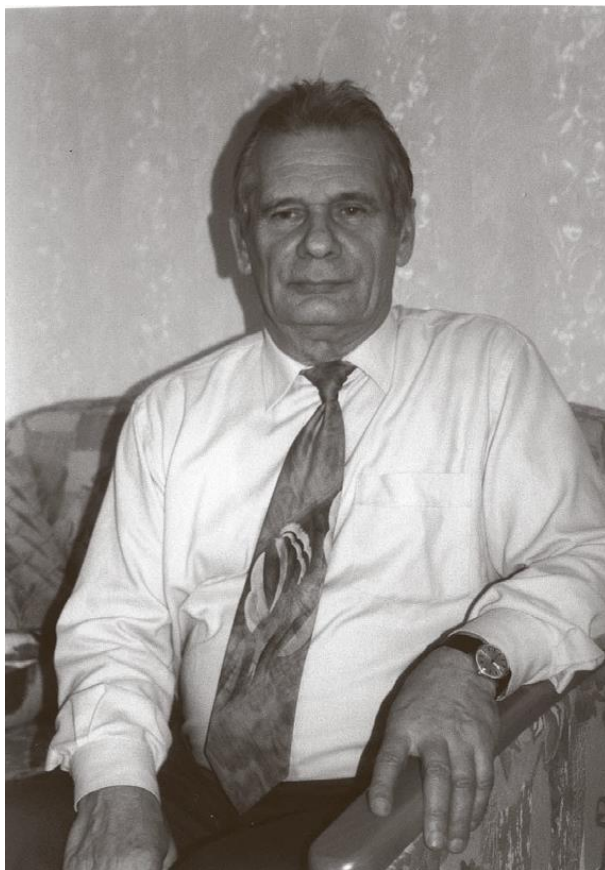
Leszek Maciej Wojśławski w drugiej połowie lat 50. występował w linii ataku. Pochodził ze znanej w Ostrowcu Świętokrzyskim rodziny sportowej. Ojciec, Stanisław, należał do założycieli i był trenerem powstałej w 1932 r. sekcji pięściarskiej. W okresie okupacji wsławił się akcją wywieszenia biało-czerwonego sztandaru na kominie wielkiego pieca, aresztowany przez gestapo, zginął w obozie koncentracyjnym. Wuj, Ryszard Skrzypczyński, podobnie jak brat Bogusław byli znanymi pięściarzami naszego klubu. L.Wojśławski również próbował swoich sił w ringu, jednak sprzeciw starszego brata spowodował, że grał tylko w piłkę nożną.

L. Wojśławski jako chłopiec należał do podwórkowego klubu – Kamieniczny Klub Sportowy, w którym występowali chłopcy wywodzący się z kamienic przy ulicy Traugutta. KKS rozgrywał mecze z piłkarzami z innych ulic Ostrowca. W 1953 r., po podjęciu nauki w Technikum Hutniczo-Mechanicznym, został zawodnikiem prawdziwego klubu, Szkolnego Klubu Sportowego Zryw, którego opiekunem był Tadeusz Kaczkowski, a z którym w 1954 roku zdobył II miejsce w Polsce w mistrzostwach Polski zrzeszenia Zryw. W 1956 roku, w finałach w Krakowie, Zryw Ostrowiec zajął III miejsce w Polsce. W roku następnym, 1957 roku, po zajęciu I miejsca w rozgrywkach strefowych, Zryw zapewnił sobie udział w finale w Jarosławiu, w którym po remisie 2:2 ze Zrywem Chorzów, zwycięstwie nad Zrywem Gdańsk 6:1 i Zrywem Opole 5:1, w meczu barażowym uległ po dramatycznej walce Zrywowi Chorzów 3:2, zdobywając po raz drugi tytuł wicemistrza Polski zrzeszenia Zryw.

Zryw rywalizował w lidze juniorów z KSZO. Swoje mecze rozgrywał na stadionie w Bodzechowie. Jego barw bronili: bramkarze – Jerzy Stawecki,

Tadeusz Rogowski, Zdzisław Abramczyk, Andrzej Bartosz, Zdzisław Nowak; obrońcy- Tadeusz Źarski, Tadeusz Kiliański, Jerzy Kwietniak, Marian Kula, Bogusław Biernat, Jerzy Lipko; pomocnicy – Jerzy Buła, Zygmunt Gołasa, Witold Starzyk, Józef Sucharzewski; napastnicy – Andrzej Rachlewicz, Andrzej Handze, Andrzej Adamik, Leszek Maj, Andrzej Kowal, Jan Guska Władysław Serwin, Waldemar Weroński, Robert Chrzanowski.

L. Wojsławski mając 18 lat, w 1957 roku został zawodnikiem KSZO. Debiutował w trzecioliigowej drużynie seniorów w 1958 roku. Był to drugi sezon piłkarzy KSZO w III lidze. Kadra pierwszego zespołu prezentowała się następująco: Kazimierz Baruch, Czaj, Stanisław Bełczowski, Wiesław Tomczyk, Andrzej Kieszkowski, Marek Góra, Jerzy Tomala, Jerzy Loranty, Zdzisław Pieprzyk, Bronisław Pieprzyk, Bogusław Rachlewicz, Andrzej Rachlewicz, Adam Krzystek, Czesław Kurek, Stefan Sadrak, Marian Gronostaj, Czesław Źelazowski, Kolasa.

Już w pierwszych spotkaniach L. Wojsławski okazał się bardzo skutecznym napastnikiem. Jego gol zapewnił zwycięstwo KSZO nad Radomia-

kiem 2:1, a w następnym meczu, z byłym drugoligowcem Bronią, zdobył jedyną, zwycięską bramkę. Później strzelał kolejne. W klasyfikacji strzelców sezonu, zdobywając 9 goli, Leszek Wojsławski, znalazł się w czołówce za swoim kolegą klubowym Bronisławem Pieprzykiem, Antosem z Broni i Dziurskim z SHL, którzy zdobyli 11 bramek. W tym też roku był powołany do reprezentacji okręgu, w której grał w rozgrywkach o Puchar im. A. Przeworskiego. We Włocławku wygrali z naszpikowaną zawodnikami z I i II ligowych klubów reprezentacją Bydgoszczy 4:3, a później w Rzeszowie ulegli reprezentacji tego okręgu 1:2. W 1959 roku został powołany do odbycia służby wojskowej i przez dwa lata reprezentował barwy Iskry Kielce.

W 1961 roku powrócił do Ostrowca i KSZO. W sezonie 1961-1962 brał udział w meczach, które przyniosły naszemu klubowi mistrzostwo III ligi. W końcu 1961 roku podjął studia na AGH w Krakowie i nie uczestniczył już w meczach o awans do II ligi. Kolegom kibicował już w tych meczach, bądź to w Ostrowcu, bądź w Krakowie, w meczu z Hutnikiem.

L. Wojsławski po skończeniu studiów powrócił do Ostrowca, jednak na boisko wybiegał już tylko w ramach spartakiady hutniczej lub w meczach towarzyskich. Z racji wykonywanych obowiązków zawodowych w ostrowieckiej hucie, na stanowisku Głównego Mechanika, współuczestniczył, wraz z ówczesnym dyrektorem huty i prezesem KSZO Wiesławem Werońskim, w budowie zadaszania nad trybunami stadionu w 1975 roku, a później przy budowie hali III LO im. W. Broniewskiego.